

най-сетне да добие съгласието на Александър III за суспендиране и изменение на конституцията; това на Берлин и Виена беше несъмнено, а Англия и Франция бяха твърде далеч и не бяха питани. „Аз съжалявам, заявява Батемберг на френския представител в България, че не можах да отида в Франция и Англия. Колкото и да желая да изложа положението си в Париж и Лондон, за сега трябва да се откажа от пътуване в Европа, за да преброя България и да подготвя населението за изпълнението на моите планове“.

Така, след две годишно плачевно съществуване, през което тя бе още от първия ден незачитана и нарушавана, на 27 април 1881 г. българската конституция бе изцяло суспендирана, а на 1 юли с. г. на княз Батемберга бяха дадени от Великото народно народно събрание в Свищов неограничени пълномощия за управлението на България за през един период от седем години. Това суспендиране на току-що създадената конституция бе едно дръзко престъпление спрямо нацията; то има силно отрицателно влияние върху политическите схващания и политическото възпитание на народа. Това върховно изражение на неговата воля, което току-що му бе възвестено като неизблема основа на държавното устройство, от което произтичат всяка и всички власти, бе още от първия ден потъпкано и представено от Батемберга и консерваторите като една пречка за спокойното и нормално развитие, един източник на слабост и зло в страната. Този първи пример на незачитане и нарушаване на основния закон намери впоследствие многобройни последователи и стана едно твърде обикновено явление в политическия живот на България. Че българските консерватори още от първия ден заеха едно враждебно отношение спрямо